

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa E. K.

przeciwko A. K., J. P. i A. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 listopada 2006 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 listopada 2006 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania stanowiący element konstrukcyjny tego środka prawnego, oparty został na przesłance oczywistości skargi

kasacyjnej oraz występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.).

W celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie wystarczy – jak to uczynił autor skargi – zawrzeć w treści skargi stwierdzenia, że jest ona oczywiście uzasadniona, lecz należy wykazać tę oczywistość przez odwołanie się do takiej argumentacji, która *prima facie* wskazuje, że zaskarżony wyrok wydany został z oczywistym naruszeniem prawa. Skarżący poza uzasadnieniem podstaw kasacyjnych, na których oparł skargę, tej wymaganej oczywistości nie uzasadnił. Skarga nie spełnia więc wymagania, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W przypadku gdy skarżący twierdzi, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, obciąża go obowiązek sformułowaniu tego zagadnienia i wskazania argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11).

Autor skargi kasacyjnej poza stwierdzeniem, że zachodzi potrzeba określenia właściwego czasu do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w sytuacji, jaka miała miejsce w stanie faktycznym sprawy, nie przeprowadził wywodu prawnego, który miałby cechy istotnego zagadnienia prawnego. Skoro więc skarga zawiera tylko pozór wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).